

σφοδρα, μαλακώτερος, πορνικώτερος & καταπύγοι, κιναι- A
δοι & καλοῦστο, & καταπύγοντες, κατασελγαινόντες, ση-
μαίνει ὅτι κυρίως τὸ ὄνομα καταπύγων, ἢ εὐρύφω-

κτον, ὡς καὶ ἄλλοθι πού λέγει ὁ Αἰσχροφάνης, ἐμ δε-
ξιάς πέπαρδε ὁ καταπύγων ἀνὴρ. Εὐρύφωτος ὅση-
μαίνει πῶ εὐρῶ καὶ πλατύω φροντὸν ἔχοντα.

οὐ τοῖς λόγοισιν ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
Ευ. Τί δ' ἔστιν ὅτι δέδδικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
ΑΓ. Κάκιον ἀπολοῖμῶ ἀν' ἡ σὺ. Ευ. πῶς; ΑΓ.

Non verbis, sed passionibus.
ΕΥ. Quid verò est quòd times ire illuc?
ΑΓ. Peius perire quàm tu. ΕΥ. quomodo? ΑΓ.

ὅπως;
Δοκῶν Γνωσκῶν ἔργα ν' κτερεῖσαι
Κλέπειν. ὑφαρπάζειν τὴ θήλειαν Κύφριν.
Ευ. Ἰδοὺ γὰρ κλέπειν. νῆ Δία βινεῖσθαι μὲν
οὐδ'.

quo modo
Visus mulierum opera nocturna
B Furari, surripere que fœminam Venerem.
ΕΥ. Hei furari? per Iouem subagitari, immò di-
cere debebas,

Ἀτὰρ ἢ φερόσιν γε νῆ Δι' εἰκότως ἔχει.
ΑΓ. Τί οὐδ' ποιήσεις ταῦτα. Ευ. μὴ δοκεῖ
γε σὺ.

Sed prætectus profectò rectè se habet.
Quid igitur facies hæc? ΑΓ. ne existima qui-
dem tu.

ΑΓ. Ὡς ξισακοδάμων ὡς ἀπόλωλ' Εὐειπί-
δης.

ΕΥ. O infelicissimum me, quàm perij Eupri-
des.

Μν. Ὡ φίλτατ' ὀκνηδεσά μὴ σαυτὸν φερόσιν. C
Ευ. Πὰς αὐτὸ πείστω δῆτα. Μν. τῆτον μὲν

MN. O charissime ô socer, ne te ipsum prodas.
ΕΥ. Quomodo igitur faciam profectò? MN.

μακεῖ
Κλαίειν κέλευ. ἐμοὶ δὲ ὅ, τι βούλει χρᾶ λα-
βῶν.

hunc quidem longum
Flere iube, me verò quomodocunque vis utere
accipiens.

Ευ. Ἀγε νῦν ἐπειδὴ σαυτὸν ὅπι δίδως ἐμοὶ
Ἀπόδου τι πῦθ' ἰομῆπον. Μν. καὶ δὴ χα-
μαί.

ΕΥ. Age verò, quando te ipsum offers mihi
Exuere hoc pallio. MN. Et profectò humi ad-
iicio,

Ἀτὰρ τί μέλλεις φράν με; Ευ. ἀποξυρεῖν
ταῦτα.

Sed quid factururus es mihi? ΕΥ. Abradere has
partes,

Τὰ κάπτα δ' ἀφάθειν. Μν. ἀλλὰ φεράτ' εἰ τοῖ
δοκεῖ.

Inferiores autem exurere. MN. sed fac, si tibi
videtur.

Ἡ μὴ διδόναι γ' αὐτὸν ὠφελόν πο-
τε.

Vel nisi volebam pati hæc, non dare me ipsum
debebam unquam.

Ευ. Ἀγάθων. οὐ μὲντοι ξυεφορεῖς ἐκά-
στοτε.

ΕΥ. Agatho, tu quidem nouaculam gestas fre-
quenter,

Χρησὸν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓ. αὐτὸς λάμ-
βανε

Bonam aliquam nunc nobis nouaculam da. ΑΓ.
ipse sume

Εντεῦθεν ἐπ' ἔξυροδύνης. Ευ. γυναικὸς εἰ.
Κάθιζε, φύσα πῶ γάθων πῶ δεξιά.

E Hinc ex theca nouacularia. ΕΥ. Egregius es,
Sede infla buccam dexteram.

Μν. Ὡ μοι. Ευ. τί κέκεχα; ἐμβάλω τοῖ πάτ-
ταλον

MN. Heu mihi. ΕΥ. quid clamaſti? iniuciam
tibi paxillum,

Ἡν μὴ σιωπάς. Μν. ἀπῆται, ἀπῆται.

Nisi taceas. MN. at at, rapæ.

BOURDINVS. Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς
παθήμασι.] ἔπει λέγειν ἀλλὰ τὰ πάχειν εἰ εὐρύφω-
τος. Ἔργα νυκτερεῖσαι.] νυκτερεῖσαι ἔργα ὑφαρπάζειν,
ἔποκλέπειν, καὶ ὠφελῆν. Δοκῶν.] νομίζων τε πῶ κύφριν
θήλειαν, ἀφοροδίτων. Πρόφασις.] τὸ πρόχημα καὶ φο-
κίλλωμα. Εἰκότως.] πιθανὰς καὶ καλῶς ἔχει. Μακρὰ
κλαίειν.] τουτέστι, κέλευε ἴσον πολλὰ ἔρῳσθαι, οἰμώζειν
& δακρύειν ἐὰν ἴσον, καὶ μὴ δ' ἐφροντίζε ἐκείνου. ἐμὲ δ' ἐ-
κέλευθον ποιῆν ὅ, τι βούλει, καὶ χρᾶ ἐμοὶ καὶ πῶ αὐτὸ βέ-
λησιν καὶ θέλησιν. Ἀποξυρεῖν ταῦτα.] ὡστε μᾶλλον ἐκεί-
νον ἢ γυναικὴν ἐκείνου καὶ ἀφοροδοῦσθαι, καὶ ἔγω ἐκείνας
ἐξαπατᾶν ῥάθον. Ἀφάθειν.] τουτέστι ἀφῆναι καὶ ἐμπτύειν
αἰσχρὰς καὶ ἀκαθάρτους ὄντας καὶ κείναι. Ὡφελόν ποτε.] οἷον ἂν
φθῆσιν, ἐδ' ὡκ' ἐμαυτὸν τοῖ, εἰ μὴ ἐσοῦλόμην ταῦτα πάχην
ἀδ' ἢ θέλεις.] ξυροφρεῖς.] πρὸς τὸ ἀεὶ ἀποτίλλειν αἰ-
σχρὰς καὶ ἀποξυρεῖν φέρεας ξύρον, τουτέστι ἐραλεῖον, ὀξύτα-
τον, & λεπτότατον πρὸς τὸ πειροτομεῖν, & τίλλειν ξύρον
τε βάλω.] ὅ, ὁ Αἰσχροφάνης ἐξελέγη καὶ ἀεὶ θηλύτικα τε
καὶ Ἀγάθωνος, ὅστις ἰσώδασι μάλιστα πάντων ἀεὶ ἔθ'

ἐξυρμῆδος καὶ ἀποτελιμῆδος τείχεα καὶ πῶσωνα, ὡς τε
μᾶλλον φανεῖσθ' μαλακὸς & θηλὸς. Εἰ καὶ ξυροδύνης.]
ἐμ καὶ θηλὸς καὶ ξύρον. Φύσα καὶ γάθων.] ὅπῃ τὰ ῥάθον ἀπο-
ξυρεῖσθαι & ἀποφάθειν τὰ ξυρῶ τὸν πωγῶνα. Κέκεχα-
γας.] ὀλολύξας. Ἐμβάλω τοῖ πάτταλον.] λέγει ὁ Εὐει-
πίδης. ἵνα μὴ ἔγω μέγα κράζης καὶ ὀλολύξης, ἐγὼ τοῖ
πάτταλευσὼ τὸ σῶμα. ἐμ δε δὲ ὁ Αἰσχροφ. τοιαύτη τῇ
λέξει χρῆσθ' πολλὰκις, ἐν ἧ αὐτοῦ κωμωδία, ὡς περ ἐν
Ἰππέυστι, ἐμβάλοντες αὐτὸ πάτταλον μαγειρεῖν εἰς τὸ
σῶμα, ἢ ἐπέχην δ' ἔκρυαυγην, & ὀλολύξον. παροιμία δ' ἐ-
μπίπει.] ἀπὸ τῆ χροῖαν, ὡς περ ἐμβάλον.] οἱ πάττα-
λοι ὅταν ἐξέτασθ' & κείνις ποιεῖται ποτέρας χαλαζά-
δφεις ἐσὶν ἢ ὑγιῖς. Ἀπῆται.] ὅπῃ ῥήμα χρετλιαστικόν,
ἀλγυτικόν, καὶ φρυγικόν.
BISETVS. Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθή-
μασιν] Μνησίλοχος πρὸς τὸ κωμωδούμενον, ,, τὰς συμ-
φορὰς, καὶ τὰ ἐξῆς. παύσων παρωδεῖ, καὶ ταῦτα ὅπι-
φει, ,, Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν,
πῶ Ἀγάθωνος κιναιδίαν, καὶ αἰσχρουργίαν σιωπικῶς,
καὶ